Σχολική Εφημερίδα

ΟνειροΖούμ

Η εφημερίδα του 1ου Γενικού Λυκείου Κερατσινίου

Ιούνιος 2007
Έτος 1ο – φύλλο 3ο

ευχές και συμβουλές

*Ευχόμαστε τα καλύτερα στους μαθητές μας, ως προς τα αποτελέσματα των εξετάσεων. Τους συμβουλεύουμε δε, στο ίδιο μέλι της ευχής, να προσπαθήσουν να βγάλουν εκείνα τα συμπεράσματα που θα τους βοηθήσουν στο μέλλον να πετύχουν ό,τι κυνηγούν. Παρ' όλο που αυτή η ακριβή και ψυχοφθόρα διαδικασία των εξετάσεων δε σου επιτρέπει εύκολα να ξεδιπλώσεις το αποτέλεσμα του μόχθου σου, στοιχεία της προσωπικότητάς σου και όποια ταλέντα σου, εν τούτοις δίνει την ευκαιρία να μάθεις από όσα έπαθες. Νομίζουμε πως, αν κάτι πρέπει να μπει στο στόχο της αυτοκριτικής, είναι αν έδωσες πραγματικές μάχες διαρκείας, κόντρα στο κυρίαρχο κλίμα της ευκολίας του να ζεις ως τουρίστας 24 ώρες το 24ωρο. Δε λέμε ότι δεν υπάρχει ευθύνη της πολιτείας, της κοινωνίας, της οικογένειας και των καθηγητών για την ποιότητα της παιδείας. Υπάρχει, και μάλιστα είναι βασική. Λέμε, όμως, πως ο κάθε μαθητής έχει κι αυτός κάποιες ευθύνες για τις επιλογές του και για τις προσπάθειες που κάνει ή δεν κάνει. Λοιπόν, **τι έκανα και γιατί**; Λοιπόν, **τι ήθελα και τι πέτυχα**; Λοιπόν, **πώς θα προχωρήσω**; Με άλλα λόγια, αυτό που έχει σημασία είναι να μην υπάρξει ένα κόλλημα στα όποια συναισθήματα, αλλά να σκεφτούμε τα κριτήρια των επιλογών καθώς και την ποιότητα των προσπαθειών που τις συνόδεψαν.*

Τα λέμε αυτά, γιατί όλοι κάτι καλό θέλουμε από τη ζωή μας και, επειδή όλοι - είτε λίγο είτε πολύ - έχουμε λαδάκι για να κάψουμε. Ας μην αποφεύγουμε, λοιπόν, να το κάψουμε ή ας μην το καίμε για να δημιουργούμε απλά εντυπώσεις κάνοντας εν τέλει μία τρύπα στο νερό. Ας μη φοβηθούμε να δουλέψουμε, αφού όλοι ξέρουμε πως κάθε καλό έργο απαιτεί κόπο και διάθεση για προσφορά. Νομίζουμε πως αυτή η στάση είναι εκείνη, που σιγά σιγά δημιουργεί εκείνο το απροσδιόριστο αίσθημα ευτυχίας, η οποία κάνει τις δυσκολίες της ζωής να μη φαίνονται τόσο μεγάλες.

Ευχές και για ένα καλό καλοκαίρι. Ας είμαστε, όσο μπορούμε, ανοιχτοί στις πλάκες και τις χαρές της φιλίας, στις τρέλες του έρωτα, στα παιχνίδια, στην άσκοπη περιπλάνηση. Ας ταξιδέψουμε, ας χαλαρώσουμε, ας ανοιχτούμε στον απέναντι και στο συνταξιδιώτη, ας αφεθούμε στη φαντασία μας, ας χαζέψουμε εδώ και εκεί. Ας πλησιάσουμε με σεβασμό ό,τι ζωντανό προκύψει στο δρόμο μας, ας διαλέξουμε το καλύτερο και ας το μοιραστούμε με όσους αγαπάμε, με όσους το έχουν ανάγκη.

Τέλος, ευχόμαστε γι' αυτό το καλοκαίρι να εξαφανιστούν οι νοτιοδυτικοί άνεμοι για να μη μας πνίξει πάλι η μπόχα από την Ψυττάλεια. Το γεγονός ότι μας κατάντησαν να παρακαλάμε τον Αίολο για ένα τέτοιο λόγο, σίγουρα είναι στα μείον της κοινωνίας μας. Και ας είμαστε σε επαγρύπνηση, γιατί, παρόλες τις εξαγγελίες των υπευθύνων, δεν είμαστε και τόσο σίγουροι ότι αυτές θα υλοποιηθούν. Εμείς, πάντως, το ευχόμαστε.

Θ.Ι.

χωρίς τίτλο...

Παγκάλου Άννα, Β2

Γεια σας και πάλι! Άλλη μία σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της λοιπόν! Πώς περνάει ο καιρός ε; Μια χρονιά γεμάτη καινούργιες εμπειρίες, παθήματα (που ευελπιστώ να έγιναν μαθήματα!), καινούργια συναισθήματα, απογοητεύσεις, φιλίες (αλλά και λυκοφιλίες)... Μα πάνω απ' όλα, μια χρονιά που μας έκανε να καταλάβουμε πόσο σημαντικό είναι το να είμαστε ο εαυτός μας και να αγωνιζόμαστε γι' αυτό που πιστεύουμε. Ό,τι και να 'ναι αυτό. Μια χρονιά που τους περισσότερους από εμάς μας τσάκισε παίρνοντάς μας κάτι, που ίσως το θεωρούσαμε δεδομένο, για να μας δείξει πως τίποτα σε αυτή τη ζωή δεν είναι έτσι!... Και πραγματικά, η ζωή μας είναι τόσο μικρή και τόσο μοναδική αλλά και τόσο πολύτιμη, που δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να την περάσουμε με το άγχος του τι τελικά θα προλάβουμε να κάνουμε απ' όλα όσα έχουμε προγραμματίσει. Γιατί έτσι ζούμε στη σκιά του αύριο, φοβούμενοι να ζήσουμε πραγματικά. Η ζωή μας είναι γεμάτη στιγμές. Στιγμές που πρέπει να τις ζήσουμε όσο πιο δυνατά και ζωντανά γίνεται. Είναι ένα τεράστιο δώρο η ζωή που μας χαρίστηκε και αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να τη ζήσουμε όσο το δυνατόν καλύτερα.

Τέλος πάντων! Σας ζάλισα πάλι! Όσον αφορά στο θέμα της εφημερίδας του σχολείου μας, για εμένα αλλά και για τους περισσότερους, ήταν ένας τρόπος έκφρασης, εκτόνωσης αλλά και ικανοποίησης. Για όσους αυτή τη χρονιά δεν το τόλμησαν, ας το σκεφτούν ξανά και ας αποφασίσουν να γράψουν κάτι. Εδώ να είστε σίγουροι πως υπάρχει χώρος για όλους.

Τέλος, θα ήθελα να ευχηθώ καλή επιτυχία στα παιδιά που δίνουν πανελλήνιες. Σίγουρα γι' αυτούς η χρονιά ήταν μια χρονιά γεμάτη άγχος, κούραση, πολύ... πάρα πολύ διάβασμα και ατελείωτα ξενύχτια. Όμως «το πιο πηχτό σκοτάδι είναι λίγο πριν το ξημέρωμα», όπως συνήθιζε να λέει ο κ. Μητροπέτρος. ...Και ως γνωστόν... ό,τι αξίζει πονάει... και είναι δύσκολο... Καλή επιτυχία λοιπόν και, μετά απ' αυτό, εύχομαι σ' όλους να έχετε ένα καλό, τρελό και αξέχαστο καλοκαίρι! ..Και μην ξεχνάτε πως πού και πού χρειάζεται να φτάνουμε στα άκρα... Μόνο έτσι ζούμε πραγματικά....

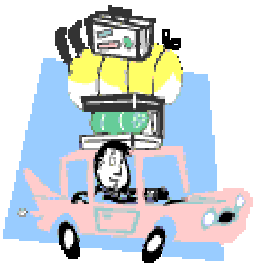

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

Υπεύθυνοι καθηγητές:

ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ Θ.

ΜΠΑΚΟΛΟΥΚΑ Σ.

Σ' αυτό το φύλλο βοήθησαν οι καθηγητές:

Βαρθαλίτου Αντωνία

Διαμαντίδου Νικολέτα,

Τσιώλη Μάγδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας!

Στέλνοντας e-mail στην δ/νση του Σχολείου μας:

mail@1lyk-kerats.att.sch.gr

υπόψη ΟΝΕΙΡΟΖΟΥΜ!

Όνειρο δίχως τέλος

Ξύπνησες, γιατί ξύπνησες;
Το όνειρό σου ήταν τόσο όμορφο,
τόσο αληθινό…
Ξάφνου, βρέθηκες στο κρεβάτι σου
να προσπαθείς να συνεχίσεις τ' όνειρό σου.
Λυπήθηκες που ξύπνησες,
στ' αλήθεια λυπήθηκες.
Ήσουν τόσο ευτυχισμένος όσο κοιμόσουν!
Είχες βρει επιτέλους αυτό που έψαχνες,
το κομμάτι που θα ολοκλήρωνε το παζλ της ζωής σου.
Τη στιγμή που άνοιξες τα βλέφαρά σου,
έκλεισες τον κόσμο των ονείρων σου.
Κρίμα γιατί τ' αγάπησες,
το λάτρεψες αυτό το όνειρο.
Κρίμα γιατί… δεν έχεις πια κουράγιο να σηκωθείς…

Αφιερωμένο στον Βλάσση
που έφυγε τόσο νωρίς απ' τη ζωή και
πήρε την απόφαση να ζει για πάντα
στις καρδιές όλων μας…

Ξένια Καμμά, Α4

Και κατόπιν εορτής και παντός καιρού

Διάφορες παιδαγωγικές και ψυχολογικές συμβουλές

Όταν νοιώσεις ότι κουράζεσαι από τη μελέτη που κάνεις, έχει σημασία όχι μόνο να σταματήσεις αλλά να αλλάξεις συντεταγμένες. Αν μπορείς, κάνε μία μικρή βόλτα ή έστω άλλαξε δωμάτιο. Κάνε μερικές ασκήσεις για να νοιώσεις το σώμα σου, μίλησε με κάποιον δικό σου. Φάε ένα φρούτο, χαλάρωσε.

Όταν νοιώσεις ότι κουράζεσαι από την μελέτη, άλλαξε τρόπο μελέτης. Διάβαζε δυνατά τα κατά τη γνώμη σου πιο σημαντικά, για να τα ακούς κιόλας. Κάνε με το μυαλό σου μια νοητή περίληψη κάθε ενότητας που τελειώνεις. Διάβασε αυτά που σου αρέσουν πιο πολύ σε κάποιον δικό σου άνθρωπο. Συζήτησε τις απορίες σου με τον κολλητό συμμαθητή σου, πες του τα πιο ενδιαφέροντα. Γίνε δάσκαλός του και μετά μαθητής του. Πειραματίσου.

Πέρα από αυτά σκέψου αυτό που λέει η ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, ότι δηλαδή τόσο η αποτυχία όσο και η επιτυχία είναι σχετικά και ότι ως ένα βαθμό από εμάς εξαρτάται να πλησιάσουμε αυτό που θέλουμε, αυτό που έχουμε ανάγκη.

Εξάλλου, η όποια επιτυχία σε εξετάσεις δε σημαίνει επιτυχία και στη ζωή. Το ίδιο ισχύει και για την αποτυχία. Και οπωσδήποτε η αποτυχία δεν έχει μόνο μία πλευρά. Αρκετές φορές και σε πάρα πολλούς ανθρώπους, μία αποτυχία γίνεται η αρχή μίας καινούργιας πορείας. Ακόμα κι αν είσαι σίγουρος για το δρόμο που πήρες, μην είσαι ποτέ σίγουρος ότι δεν μπορείς κάτι καλύτερο. Αυτή η ιδέα είναι που οδηγεί κάποιους να αλλάζουν τα δεδομένα τους. Σε πάρα πολλούς μια αποτυχία μάς δίνει τη δυνατότητα να ωριμάσουμε, αξιολογώντας τα πράγματα, κρίνοντας τον εαυτό μας και τις ενέργειές μας, ψάχνοντας τα πως και τα γιατί της σχέσης, πράξης και σκέψης, επιθυμίας και στόχου. Μια τέτοια στάση μάς οδηγεί να ανακαλύψουμε στον εαυτό μας πλευρές που ούτε τις φανταζόμασταν, δυνάμεις που τις αγνοούσαμε. Είναι καλό σε μια τέτοια δυναμική να δεις τον εαυτό σου πέρα από τις εξετάσεις και τα οποιαδήποτε αποτελέσματά τους.

Όσο πλησιάζουν οι εξετάσεις τόσο νοιώθουμε ότι δεν ξέρουμε τίποτα. Όλοι έχουμε περάσει από αυτή τη φάση.

Όμως, αν έχεις κάνει ένα καλό και συστηματικό διάβασμα, να ξέρεις ότι στη μνήμη σου τα βασικά υπάρχουν. Είναι βασικό να συγκεντρωθείς στα ουσιαστικά, και είναι μία αρχή αυτή για να είσαι ψύχραιμος, κάτι που για τους περισσότερους είναι από τα πιο δύσκολα πράγματα στον κόσμο.

Το ίδιο δύσκολο είναι, στις όποιες δοκιμασίες των παιδιών, να παραμένουν ψύχραιμοι οι γονείς. Χρειάζεται και αυτοί να κάνουν την υπέρβασή τους και να προσπαθούν να ελέγχουν το άγχος τους και την αγωνία τους. Τα παιδιά χρειάζονται μια ήρεμη και γλυκιά υποστήριξη και μια στάση που βοηθάει στην αποσυμπίεση της έντασής τους. Θετικό ρόλο σε αυτό παίζει η συνειδητοποίηση πως ό,τι κάνουν τα παιδιά αφορά τη δική τους ζωή και δεν είναι μέτρο αξιολόγησης της ζωής των γονέων τους.

Η εισβολή των θετικών επιστημών στο χώρο της τέχνης

Τα τελευταία είκοσι χρόνια, επιστήμονες των θετικών επιστημών οι περισσότεροι, αλλά και κάποιοι καλλιτέχνες, ένοιωσαν την ανάγκη να παρουσιάσουν στο ευρύ κοινό την ιστορία, τις κατακτήσεις και τις αναζητήσεις αυτών των επιστημών. Έτσι εμφανίστηκαν θεατρικά και κινηματογραφικά έργα, πίνακες ζωγραφικής και λογοτεχνικά βιβλία με θέματα και ήρωες από τον κόσμο των θετικών επιστημών. Όλη αυτή η κίνηση βρήκε ανταπόκριση σε ένα αρκετά πλατύ κοινό, τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική.

Κάπου εδώ μπαίνει ο κ. Τεύκρος Μιχαηλίδης, μαθηματικός και συγγραφέας του βιβλίου «Πυθαγόρεια εγγλήματα», που, στο πλαίσιο των «Βραδιών Παιδείας», μας μίλησε πιο ειδικά για τη Μαθηματική Λογοτεχνία. Βιβλία, όπως «Το θεώρημα του παπαγάλου», «Άγριοι αριθμοί», «Ο θείος Πέτρος και η Εικασία του Γκόλντμπαχ», «Τα αστέρια της Βερενίκης», «Η μουσική των πρώτων αριθμών» κ.α., προσπαθούν να φανερώσουν όλα όσα κρύβονται πίσω από έναν τύπο, ένα θεώρημα ή μία πρόταση για τον κόσμο και τις ιδέες.

Αυτό που υποστήριξε ο κ. Μιχαηλίδης, με ένα τρόπο γλυκό και χιουμοριστικό, ήταν πως όλα αυτά τα βιβλία, αν τα καταφέρουν να κάνουν στους μαθητές λίγο πιο συμπαθητική τη διακρίνουσα και λίγο πιο ελκυστικό το τρίγωνο, κάτι καλό θα έχουν πετύχει. Πίσω από αυτό κρύβεται μία παιδαγωγική άποψη, που υποστηρίζει πως δεν υπάρχει μόνο ένας δρόμος για να μάθει κάποιος κάτι και πως τα βιβλία αυτά προσπαθούν να ανιχνεύσουν κι άλλες πύλες, για να περάσουν μέσα απ' αυτές οι μαθητές μας στον κόσμο της γνώσης.

Ιδιαίτερο βάρος έδωσε ο κ. Μιχαηλίδης στις «Λέσχες Ανάγνωσης Βιβλίου»· μια ιδέα την οποία η ομάδα «Θαλής και φίλοι» - της οποίας ο ίδιος είναι μέλος – προσπαθεί να τη διαδώσει σε όλα τα σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης, παρέχοντας ταυτόχρονα υποστήριξη με υλικό και προσωπική παρουσία μελών της ομάδας. Η βασική ιδέα των λεσχών είναι η δημιουργία μιας ομάδας μαθητών – καθηγητών που επιλέγει ένα βιβλίο και που, σε καθορισμένα ραντεβού στο σχολείο, συζητά σιγά – σιγά το βιβλίο αυτό. Ο κ. Μιχαηλίδης υποστήριξε πως είναι μία ενδιαφέρουσα πρόταση, που κινητοποιεί μαθητές, όχι απαραίτητα καλούς στα μαθηματικά, και πρόσθεσε πως, ενώ πέρυσι υπήρχαν 20 τέτοιες ομάδες σε επαφή με τον «Θαλή», φέτος σε όλη την Ελλάδα λειτουργούν 150 «Λέσχες Ανάγνωσης Βιβλίου», πράγμα που δείχνει μία ανάγκη των μαθητών, η οποία βρίσκει διέξοδο έστω και εκτός του επισήμου προγράμματος.

Στο πλαίσιο αυτής της Βραδιάς Παιδείας έγινε και μία έκθεση βιβλίων μαθηματικής λογοτεχνίας. Ας σημειώσουμε εδώ ότι πουλήθηκαν 39 τέτοια βιβλία. Η ίδια έκθεση έγινε και στο περίπτερό μας, στο Φεστιβάλ Νεολαίας του Δήμου Κερατσινίου.

«Η ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»

Κιαμίλη Σίσσου, Β1

Προσπαθώντας να φτιάξω ένα πόστερ για το δωμάτιό μου αναρωτήθηκα ποιες μπορεί να είναι οι καλύτερες διαστάσεις. Έτσι έψαξα και έμαθα για την έννοια της ΧΡΥΣΗΣ ΤΟΜΗΣ.

Η χρυσή τομή είναι η πιο αρμονική διαίρεση ενός ευθύγραμμου τμήματος σε δύο άνισα μέρη. Αν δηλαδή ΑΒ είναι το ευθύγραμμο τμήμα, τότε το σημείο Ρ χωρίζει σε μέσο και άκρο λόγο το ΑΒ αν ισχύει:

$AP^2 = AB \cdot PB$ *ή διαφορετικά*

«ο λόγος του μεγαλύτερου τμήματος που χωρίζει το Ρ το ΑΒ προς το μικρότερο να ισούται με το λόγο του ΑΒ προς το μεγαλύτερο ΑΡ».

Αν θέσουμε ΑΒ = α και ΑΡ = x τότε προκύπτει η εξίσωση $x^2 + \alpha x - \alpha^2 = 0$, *της οποίας η θετική ρίζα είναι η x= 0,618.*

Ο λόγος $\varphi = \dfrac{\alpha}{x} = 1{,}618$ *είναι η αναλογία της «χρυσής τομής».*

Ο συμβολισμός φ προέρχεται από το όνομα του γλύπτη Φειδία ο οποίος κατασκεύασε τον Παρθενώνα. Ο φ ονομάζεται και «Χρυσός Αριθμός» ή «Παγκόσμιος Αριθμός».

Αυτή η αναλογία είναι πολύ συχνή στη φύση και θεωρήθηκε σίγουρα μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα ιδανικό ομορφιάς και αρμονίας. Στα έργα τέχνης χρησιμοποιείται συχνά το χρυσό ορθογώνιο, η βάση του οποίου είναι η χρυσή τομή του ύψους του – αν το ύψος ισούται με 1, η βάση του θα είναι 0,618. Το πιο διάσημο παράδειγμα, στο οποίο εφαρμόστηκε η χρυσή τομή, είναι ο ανεπανάληπτος Παρθενώνας. Η πρόσοψή του εγγράφεται σ' ένα χρυσό ορθογώνιο.

Επίσης, στο κτίριο του ΟΗΕ, στη Νέα Υόρκη, στο σχεδιασμό του οποίου συμμετείχε και ο Λε Κορμπιζιέ, συνάδελφος του Γιάννη Ξενάκη, συναντάμε χρυσά ορθογώνια. Στην «Τζοκόντα», του Λεονάρντο Ντα Βίντσι, η χρυσή τομή έχει χρησιμοποιηθεί στις γραμμές του προσώπου, στο κομμάτι που ξεκινά από το λαιμό και φτάνει ως την αρχή των χεριών, κι από το ντεκολτέ ως χαμηλά στα χέρια. Στην ανατομία συναντάμε τη χρυσή τομή στη σχέση μεταξύ του ύψους του σώματος και της απόστασης του αφαλού από το έδαφος. Ακόμα και πολλές κάρτες ευρείας χρήσης (πιστωτικές κ.λ.π.) είναι σε σχήμα χρυσού ορθογωνίου.

Ο χρυσός αριθμός είναι μία ΣΤΑΘΕΡΑ, ανεξάρτητη από το μετρήσιμο μέγεθος και το είδος που γραφικά απεικονίζεται με το «ευθύγραμμα τμήμα», αναφέρεται κυρίως σε αναλογία – σύνθεση των επιμέρους στοιχείων που συνθέτουν ένα σύνολο (π.χ. πλευρές ορθογωνίου παραλληλογράμμου).

Ο χρυσός αριθμός είναι μία «ΣΥΝΕΧΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΗ» γιατί είναι άρρητος και όσο πιο πολύ βάθος έχει η Συνεχής Διαίρεση τόσα πιο πολλά δεκαδικά και ακριβέστερη απεικόνιση έχουμε του ΧΡΥΣΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ. Ο χρυσός αριθμός προσεγγίζεται» από τη διαίρεση των όρων που συνθέτουν την ακολουθία Fibonachi (με αυτή θα ασχοληθούμε σε επόμενο άρθρο μας).

Τέλος, ο χρυσός αριθμός φ δεν είναι απλό μαθηματικό τρικ, δεν είναι ένα θεώρημα, μία μαθηματική «τιμή» της γεωμετρικής κατασκευής του «θεωρήματος της Χρυσής Τομής», είναι μία ΘΕΪΚΗ ΑΝΑΛΟΓΙΑ, μία Παγκόσμια Σταθερά, ένα μυστήριο ζωής που συναντάμε σχεδόν καθημερινά, έστω και αν δεν το συνειδητοποιούμε.

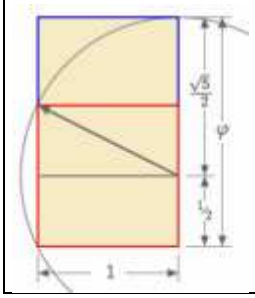

1. Κατασκευάζουμε τετράγωνο πλευράς 1
2. Χωρίζουμε το τετράγωνο σε δύο ίσα ορθογώνια (πλευρών 1 και ½) και φέρνουμε μία διαγώνιο.
3. Κατασκευάζουμε κύκλο με κέντρο το μέσο της μίας πλευράς του τετραγώνου και ακτίνα τη διαγώνιο του ορθογωνίου.
4. Προεκτείνουμε την πλευρά του τετραγώνου, πάνω στην οποία βρίσκεται το κέντρο του κύκλου, ως τον κύκλο
5. Το ευθύγραμμο τμήμα που αποτελείται από την πλευρά του τετραγώνου μαζί με την προέκταση έχει μήκος φ.

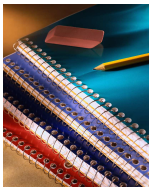

Σχέσεις

Καθηγητών – μαθητών

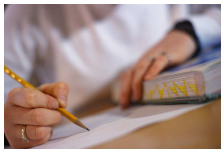

Λίγο πριν το Πάσχα έλαβε χώρα το τρίτο και τελευταίο ερωτηματολόγιό μας για φέτος. «ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ – ΜΑΘΗΤΩΝ» το θέμα αυτή τη φορά και η συμμετοχή των μαθητών του σχολείου μας ευρεία, αφού τα ερωτήματα απαντήθηκαν από τα τμήματα Α1, Α4, Β3, Γτεχν2, Γθετ. Τα δε αποτελέσματα της έρευνας ενδεικτικότατα της κατάστασης που επικρατεί στο χώρο του σχολείου.

Ποιος τύπος καθηγητή σε βοηθάει, κατά τη γνώμη σου, για να πετύχεις καλύτερα τους στόχους σου στο λύκειο και γιατί;

Οι μαθητές στην πλειοψηφία τους προτιμούν τον καθηγητή δίκαιο, με καλό χαρακτήρα, εργατικό, μεταδοτικό, με εξελιγμένες ιδέες, αλλά κυρίως θέλουν να είναι φιλικός προς αυτούς. Κατά αυτόν τον τρόπο δημιουργείται ένα οικείο περιβάλλον που ενισχύει την καλή συνεργασία, το ενδιαφέρον τους για το μάθημα και εν συνεχεία την αποδοτικότητά τους.

Υπήρξαν μαθητές, βέβαια, των οποίων οι προτιμήσεις διέφεραν. Πιστεύουν πως, για να βοηθηθούν, ένας αυστηρός τύπος καθηγητή είναι ό,τι ακριβώς χρειάζονται. Η πίεση είναι γι' αυτούς απαραίτητη, ώστε να βρίσκονται σε εγρήγορση και να αποδίδουν καλύτερα.

Έχεις έρθει ποτέ σε σκληρή αντιπαράθεση με κάποιον καθηγητή σου; Αν ναι, ποια η αιτία και ποιες οι συνέπειες;

Πάνω από το 60% απάντησε πως έχει διαπληκτιστεί με καθηγητή εξαιτίας άσχημης συμπεριφοράς από μέρος του τελευταίου. Συμπεριφορές, όπως φωνές και προσβολές λόγω της κακής επίδοσης των μαθητών ή έκφρασης μιας αντίθετης άποψης από αυτή του καθηγητή, είναι οι κύριες αιτίες και δυστυχώς συχνό φαινόμενο.

Συνέπειες τέτοιων συμβάντων είναι η μείωση του βαθμού των μαθητών καθώς και αποβολές. Ακόμα μπορεί να υπάρξει απομόνωση ή στιγματισμός των «επαναστατών» από τον καθηγητή.

Εκφράζοντας μια γενικότερη άποψη για τους καθηγητές που είχες και έχεις θα έλεγες πως είσαι ευχαριστημένος/η;

Υπάρχει κάτι το οποίο θα ήθελες να επισημάνεις, ώστε να το αλλάξουν ή να το διατηρήσουν;

Περίπου το 40% των μαθητών είναι αρκετά έως πολύ ευχαριστημένο από τους καθηγητές. Θεωρούν ότι, αν και είναι ένα πολύ απαιτητικό επάγγελμα, καταφέρνουν να τα βγάζουν εις πέρας σε ένα ικανοποιητικό βαθμό.

Παρ' όλα αυτά, το μεγαλύτερο ποσοστό είναι δυσαρεστημένο από την αποδοτικότητα των περισσοτέρων καθηγητών. Σύμφωνα με τα λεγόμενά τους υπάρχουν καθηγητές που εκμεταλλεύονται την «εξουσία» που έχουν και δεν ενδιαφέρονται για τις απόψεις των μαθητών. Κύρια αιτήματα των μαθητών είναι οι αλλαγή του τρόπου που διδάσκεται το μάθημα, η ύπαρξη σεβασμού προς αυτούς, περισσότερη επιείκεια, δικαιοσύνη και ευγένεια.

Δύσκολο να κρίνει κανείς αν ένας καθηγητής είναι σωστός ή όχι. Από τη μία το εκπαιδευτικό σύστημα νοσεί, δεν επιτρέπει στον καθηγητή τη ανάληψη πρωτοβουλιών, αλλά τον περιορίζει σε συγκεκριμένα πράγματα για να διδάξει, από την άλλη οι ιδιαιτερότητες του κάθε μαθητή και η συνεχής επαφή με παιδιά κάνουν το επάγγελμα αυτό αρκετά ψυχοφθόρο και δύσκολο. Οι μαθητές από τη μεριά τους ζητούν καθηγητές που είναι πάνω από όλα παιδαγωγοί και που κατανοούν ότι αυτό που κάνουν είναι λειτούργημα. Με υποχωρήσεις και από τις δύο πλευρές, σίγουρα κάποια στιγμή θα βρεθεί η χρυσή τομή!!!

Λεσιώτη Μαρία, Α4

Φύλο – επιστήμη - τέχνη

Τα τμήματα **Α1** και **Α2** του σχολείου μας πήραν μέρος στο πρόγραμμα του **ΚΕΘΙ**, για την ισότητα των δυο φύλων, με θέμα: «**Φύλο-επιστήμη- τέχνη (διαχρονικό ταξίδι από το χθες στο σήμερα)**».

Το **Α2**, με την καθηγήτριά του Αλεξοπούλου Ελένη, συμμετείχε στο πρόγραμμα με το θέμα **«Η συμβολή της γυναίκας στην ανάπτυξη των φυσικών επιστημών»** και το **Α1**, με την καθηγήτριά του Τσιώλη Μαγδαληνή, συμμετείχε με το θέμα **« Η ελληνίδα γυναίκα από τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο ως σήμερα»**

Μέρος της δουλειάς τους παρουσίασαν στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 4 Μαΐου στο 4ο Γυμνάσιο Πειραιά. Στην εκδήλωση συμμετείχαν, εκτός από το σχολείο μας, το 7ο Γυμνάσιο Πειραιά, το 4ο Γυμνάσιο Πειραιά, το 1ο Γυμνάσιο Πειραιά, το 1ο ΤΕΕ Δραπετσώνας και το 2ο ΤΕΕ Δραπετσώνας.

Τα παιδιά του **Α1** και **Α2** παρουσίασαν στην εκδήλωση δυο θεατρικά δρώμενα που έγραψαν τα ίδια επηρεασμένα και ευαισθητοποιημένα από την προώθηση της ισότητας των δυο φύλων . Επίσης, σε τοίχο της αίθουσας εκδηλώσεων του 4ο Γυμνασίου, αναρτήθηκαν μια γελοιογραφία μαθητή του Α1 σχετικά με το θέμα της ισότητας των δυο φύλων και ένα κολάζ μαθητών του Α2 με γυναίκες που συνέβαλαν στις επιστήμες.

ΜΠΡΑΒΟ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ!!! ΠΑΝΤΑ ΤΕΤΟΙΑ

Σκέψεις των μαθητών σχετικά με την ισότητα των δύο φύλων

Καλομπράτσος Παναγιώτης, Α1

Στη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια, έχουν γίνει σημαντικά βήματα προόδου σε ό,τι έχει να κάνει με την ισότητα των δύο φύλων και τη θέση της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία. Πράγματι, αναλογιζόμενος κάποιος τις συνθήκες που επικρατούσαν πριν από 50 χρόνια στην Ελλάδα, μπορεί να συνειδητοποιήσει αυτές τις αλλαγές. Παρόλα αυτά, προσωπικά πιστεύω πως οι αλλαγές αυτές είναι μεν σημαντικές, αλλά όχι αρκετές.

Ας πάρουμε, για παράδειγμα, δύο γυναίκες διαφορετικών εποχών, της δεκαετίας του πενήντα (50) και της σημερινής. Η γυναίκα του τότε, ζώντας μέσα σε μία ανδροκρατούμενη κοινωνία, ακολουθώντας το πρότυπο της τέλειας γυναίκας – νοικοκυράς, υποτελής στον άνδρα και εξαρτώμενη από αυτόν. Η γυναίκα του σήμερα, δυναμική, ανεξάρτητη, απελευθερωμένη, διεκδικεί επαγγελματική καταξίωση και συναισθηματική πληρότητα.

Ακόμα και σήμερα, όμως, οι γυναίκες συχνά βρίσκονται σε δύσκολη θέση, καθώς έχουν να αντιμετωπίσουν μια απαξιωτική και υποτιμητική συμπεριφορά, κυρίως στον επαγγελματικό τομέα. Οι προκαταλήψεις απέναντι στις γυναίκες υπάρχουν ακόμη, μπορεί όχι στο βαθμό που υπήρχαν πριν από αρκετά χρόνια, αλλά ακόμα υπάρχουν. Και πιστεύω πως μόνο όταν καταφέρουμε να αποβάλλουμε από την κοινωνία μας αυτές τις προκαταλήψεις θα μπορούμε να πούμε πως υπάρχει, αν όχι ισότητα, τουλάχιστον ίση μεταχείριση της γυναίκας σε σχέση με τον άνδρα.

Μποζινάκη Μαρία, Β2

Στα χαρτιά η ισότητα των δύο φύλων έχει γίνει πράξη. Δυστυχώς όμως μόνο στα χαρτιά. Διότι οι γυναίκες μπορεί να ψηφίζουν, ναι. Και μπορεί να έχουν το δικαίωμα της εργασίας και να μην είναι συνεχώς κλεισμένες μέσα στο σπίτι – τουλάχιστον στις ανεπτυγμένες χώρες. Μπορεί επίσης να έχουν το δικαίωμα να πάρουν διαζύγιο από το σύζυγό τους όποτε το θελήσουν. Μπορεί, μπορεί, μπορεί… Χιλιάδες πράγματα μπορεί να συμβαίνουν. Και όμως, μια ματιά σε ένα καθημερινό νοικοκυριό μπορεί νομίζω να μας πείσει ότι η ισότητα των δύο φύλων παραμένει ακόμη στα λόγια.

Είναι μεσημέρι. Η οικογένεια έχει μαζευτεί στο σπίτι και η πραγματική εργασία της γυναίκας τώρα ξεκινά. «Μαμά, τι έχει να φάμε;», «Τώρα, αγόρι μου, περίμενε, θα ετοιμάσω», «Ρε γυναίκα, πού στο καλό έβαλες τις παντόφλες μου;». «Δεν μπορείς να ανοίξεις την ντουλάπα; Μπροστά στα μάτια σου είναι.». «Ωχ, ρε μαμά! Πάλι έπλυνες το τζιν μου; Αφού σου είπα ότι το χρειάζομαι οπωσδήποτε σήμερα». «Δεν πρόλαβα, βρε κορίτσι μου! Βάλε κάποιο άλλο και αύριο θα το έχω έτοιμο.» Ο κατάλογος με τις ερωτήσεις και τα παράπονα που θα ακουστούν όλη τη μέρα δεν έχει τελειωμό. Συνέχεια μαμά, μαμά, μαμά… και ύστερα μου μιλάς για ισότητα. Ποια ισότητα; Άκουσες ποτέ το παιδί να ρωτάει τον πατέρα του τι θα φάνε ή την κόρη να ζητάει από τον πατέρα της να της σιδερώσει το φόρεμά της; Ή μήπως είδες ποτέ έναν άνδρα να σφουγγαρίζει και να βοηθάει έστω και λίγο στις δουλειές του σπιτιού; Αν είδες, είσαι τυχερός. Αν πάλι όχι, ανήκεις στην πλειοψηφία.

Οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνει μία γυναίκα, από τη στιγμή που αποφασίζει να δημιουργήσει οικογένεια, ναι είναι μεγάλες. Αλλά αυτό δε σημαίνει ότι από ΄δω και στο εξής πρέπει να της αφαιρεθεί κάθε ευκαιρία για μόρφωση, διασκέδαση ή κάποια άλλη δραστηριότητα. Ούτε σημαίνει ότι η ζωή της τελείωσε εδώ. Μήπως τελικά είναι καιρός να αναθεωρήσουμε κάποιες απόψεις; Εσύ, στην πολυθρόνα. Εσένα με το μουστάκι λέω. Δεν αφήνεις την εφημερίδα να πιάσεις καμιά σκούπα;

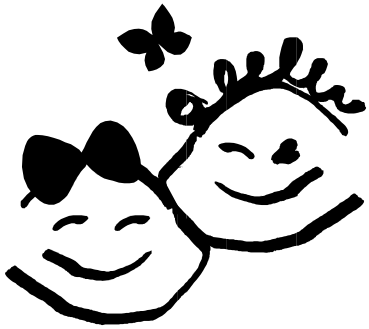

Οι νέοι ενημερώνονται…

Ωραία κύλησε μία συνάντηση που πραγματοποίησαν μαθητές του Α4 με σχολικούς ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και εκπροσώπους του «ΝΟΣΤΟΣ» στην πλατεία Λαού, ένα πρωινό του Μαΐου.

Ο Δήμος Κερατσινίου σε συνεργασία με άλλους φορείς έδωσε την ευκαιρία σε μαθητές να συζητήσουν και να προβληματιστούν για ζητήματα που αφορούν τις σχέσεις τους με γονείς, με συνομηλίκους και για άλλα υπαρξιακά ερωτήματα.

Φεύγοντας αισθανθήκαμε ότι κάτι καλό έγινε.

Φεστιβάλ Νεολαίας 2007

Την Παρασκευή, 4 Μαΐου, στο θεατράκι, στη γωνία του Πάρκου, παρουσιάστηκαν κάποια χορευτικά προγράμματα από μαθητές σχολείων του Κερατσινίου. Ανάμεσά τους και δύο δικές μας «αποστολές». Μία αποτελούμενη από κορίτσια της πρώτης λυκείου (Καμμά Ξένια, Βλασταρά Παναγιώτα, Λεσιώτη Μαρία, Ξενιτίδη Έφη, Αργυρού Μαρινέλα) και μία από κορίτσια της δευτέρας (Κιαμίλη Σίσσυ, Καμπεράι Γιονέλα, Ζέλερ Βάλια και Φλώκου Ελένη). Τα τραγούδια που χόρεψαν ήταν το "Tell me/Hello" και το "Dale" αντίστοιχα. Τα σχόλια που απέσπασαν ήταν από θετικά ως πολύ θετικά. Τα κορίτσια έβαλαν τα δυνατά τους και το αποτέλεσμα ήταν αρκετά ικανοποιητικό. Τονίζουμε εδώ πως οι χορογραφίες ήταν δικές τους.

Το Σάββατο, 5 Μαΐου, οι εκδηλώσεις συνεχίστηκαν με ακόμη περισσότερο κέφι και ενέργεια. Το πρόγραμμα αυτή τη φορά περιελάμβανε πολύ τραγούδι. Το σχολείο μας ήταν εκεί. Το συγκρότημά μας "Frozen Five" (Καλομπράτσος Παναγιώτης, Μπακόλας Κωνσταντίνος, Σταύρου Βαγγέλης, Κορωναίου Κατερίνα και Καρατζάς Δήμος) μας ταξίδεψε στο παλιό ροκ με τραγούδια όπως "Breaking the law" και "Paranoid". Η αλήθεια είναι πως τα παιδιά, προφανώς λόγω της απειρίας τους, όπως άλλωστε και τα ίδια τόνισαν, δεν πήραν άριστα, αλλά τα πήγαν αρκετά καλά. Είμαστε σίγουροι, όμως, ότι του χρόνου θα είναι πολύ καλύτεροι.

Η αυλαία του Φεστιβάλ έπεσε την Κυριακή, 6 Μαΐου, με μία συναυλία των "Sunny and the cloud", του Στέλιου Μποτονάκη και των ΟΝΑΡ. Με την έναρξη της συναυλίας, χιλιάδες βεγγαλικά φώτισαν τον ουρανό χαρίζοντάς μας ένα φαντασμαγορικό θέαμα.

Αξίζει να αναφερθεί ότι φέτος, για πρώτη φορά, το σχολείο μας δημιούργησε περίπτερο στο χώρο του πάρκου, όπου εκτίθονταν διάφορες φωτογραφίες των μαθητών και των καθηγητών από διάφορες εκδηλώσεις του σχολείου μας, τα βιβλία που έχει γράψει ο κύριος Μητροπέτρος μαζί με παλιούς μαθητές του σχολείου μας, καθώς και βιβλία Μαθηματικής Λογοτεχνίας. Όχι να το παινευτούμε, αλλά χάρη στην πολύτιμη βοήθεια των καθηγητών μας, οι οποίοι εργάστηκαν σκληρά εκτός των σχολικών ωρών και τους ευχαριστούμε πολύ γι' αυτό, το περίπτερό μας ήταν ένα από τα καλύτερα (για να μην πούμε το καλύτερο και μας χαρακτηρίσουν ψώνια) που υπήρχαν.

Για να μην σας κουράζω άλλο (και επειδή ο κ. Ιγνατιάδης θα πάθει κρίση μόλις δει το μέγεθος του άρθρου) τελειώνω εδώ. Καλή επιτυχία στα παιδιά της Γ' Λυκείου που δίνουν πανελλήνιες (κουράγιο παιδιά) και καλή δύναμη σε όλους μας. Τα λέμε του χρόνου!!

Μαρία Μποζινάκη, Β2

«Βραδιές ΠΑΙΔΕΙΑΣ» στο 1ο Γεν. Λύκειο Κερατσινίου

Σε αναζήτηση εξωγήινης νοημοσύνης

Στις 7 Μαρτίου 2007 έλαβε χώρα στο σχολείο μας μία ακόμη Βραδιά Παιδείας με καλεσμένο τον καθηγητή Αστροφυσικής του Πανεπιστημίου Πατρών, **Χρίστο Γούδη**. Κύριο θέμα της διάλεξής του ήταν η αναζήτηση εξωγήινης νοημοσύνης.

Ο κ. Γούδης υποστήριξε πως οι περισσότερες διηγήσεις περί εξωγήινων όντων αποτελούν ψευδαισθήσεις ή παραισθήσεις ανθρώπων, οι οποίοι έχουν αντιληφθεί μέσω των αισθήσεών τους κάτι παράξενο. Επιπλέον, ανέφερε πως μερικά «UFO» που βλέπουν οι άνθρωποι μπορεί να είναι κάποιοι πλανήτες (όπως η Αφροδίτη), μετεωρίτες, δορυφόροι, ανθρώπινα διαστημικά οχήματα ή ακόμη και αεροπλάνα σε μεγάλο ύψος. Ακόμη, πολλές από αυτές τις ψευδαισθήσεις οφείλονται σε κακόγουστες φάρσες και σε απάτες που εξυπηρετούν ιδιοτελείς σκοπούς (όπως προβολή από τα ΜΜΕ με σκοπό το χρήμα).

Παρόλα αυτά, ο κ. Γούδης ανέφερε ότι είναι σε εξέλιξη το πρόγραμμα SETI (Search for Extra-Terrestrial Intelligence) που αποτελείται από ένα σύστημα 300 ραδιοτηλεσκοπίων (μέχρι τώρα μόνο τα 70 έχουν αναπτυχθεί). Με αυτό το πρόγραμμα οι επιστήμονες προσπαθούν να συλλάβουν μηνύματα από εξωγήινους πολιτισμούς, μέχρι στιγμής χωρίς επιτυχία. ΟΜΩΣ δεν πρέπει να απογοητευόμαστε. Το σύμπαν είναι τεράστιο και όλο και κάποιος εξωγήινος πολιτισμός θα υπάρχει. Δεν μπορεί να είμαστε «ΜΟΝΟΙ»!

Σιγάλα Μαρία, Β3

Ο Λογικός Μύθος στον ΦΑΙΔΡΟ του ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Με ένα λόγο καθημερινό και μία παρουσίαση ζωντανή ο κ. Μητροπέτρος έκλεισε τις φετινές Βραδιές Παιδείας. Πολύς κόσμος έδωσε το παρόν στις 7 Μαΐου και ευχαριστήθηκε την καλή παρουσίαση που έκανε ο κ. Μητροπέτρος. Άντε και του χρόνου, να είμαστε καλά και να συνεχίσουμε τις Βραδιές Παιδείας ανεβάζοντας ακόμη περισσότερο την ποιότητά τους

Το χθες, το σήμερα και το αύριο των φαρμάκων

Ενημερωτικός και κατατοπιστικός ο Κωνσταντίνος Δεμέτζος, Καθηγητής Φαρμακευτικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Απόφοιτος του Σχολείου μας, στην ομιλία του με θέμα: «Το χθες, το σήμερα και το αύριο των φαρμάκων». Προκάλεσε το ενδιαφέρον του ακροατηρίου του με λόγο απλό και κατανοητό. Το ακροατήριο βομβάρδισε τον ομιλητή με πολλές ερωτήσεις.

Το πιο εντυπωσιακό της ομιλίας του ήταν η προσπάθειες που γίνονται σε διεθνές επίπεδο μέσω υψηλής τεχνολογίας για να περιοριστούν όσο είναι δυνατόν οι παρενέργειες των φαρμάκων.

Αυτή για μας είν' η ζωή, η άλλη είναι των άλλων

Προσφάτως, ένα βραδάκι, είχα μία πολύ ωραία συζήτηση με έναν πολύ καλό μου φίλο. Ξέρετε, από αυτές που σας ξεκουράζουν, από αυτές που, χωρίς ουσιαστικά να λες κάτι το σημαντικό, φιλοσοφείς με ψιλοστημένες σκέψεις και προτάσεις που σου αδειάζουν το μυαλό και σε κάνουν να καταλάβεις το πόσο σπουδαία είναι η απλότητα και η ειλικρίνεια των ανθρώπων. Η συζήτηση, λοιπόν, αυτή κύλησε χωρίς να έχει κάποιο στόχο. Από το πώς ήταν παλιά η γειτονιά και πώς έγινε, για τους ανθρώπους της, τους ανθρώπους μας, την απλή και λιτή καθημερινότητά τους, που είναι συνάμα και δικιά μας.

Θυμηθήκαμε, λοιπόν, από προσωπικά μας βιώματα αλλά και εξιστορήσεις παππούδων, γιαγιάδων και γειτόνων, τις μονοκατοικίες, τους κήπους, τα παιδικά μας παιχνίδια, τις συζητήσεις με το γείτονα, την καλημέρα. Αν νομίζετε όμως ότι το συγκεκριμένο κείμενο έχει σκοπό να αναπολήσει και να εξιδανικεύσει το παρελθόν, κάνετε λάθος. Ο μόνος στόχος μου είναι να διασαφηνίσω τις πραγματικές αξίες της ζωής, την ουσία της ανθρώπινης επαφής και το πώς κατασκευασμένα όνειρα των media γίνονται ξαφνικά και όνειρα του συνόλου. Όνειρα, δηλαδή, οικουμενικά.

Η ματαιοδοξία και οι φιλοδοξίες είναι συλλήβδην αρετές και κατάρες. Είναι δύο μάνες που συνάμα αγαπούν και σιχαίνονται τα παιδιά τους. Σίγουρα όλοι θέλουμε και κάνουμε όνειρα. Άλλωστε, τα όνειρα είναι δωρεάν και ευχάριστα. Όμως πόσα από αυτά είναι δικά μας; Ιδού η απορία. Ένας πολύ γνωστός τραγουδιστής είχε πει: όσοι δεν μπορούν να γίνουνε τίποτα άλλο, γίνονται ή τραγουδιστές ή ποδοσφαιριστές ή πόρνες (με όποιο νόημα κι αν δώσουμε στη λέξη). Όλοι λοιπόν σαγηνεύονται από την εύκολη και γρήγορη δόξα, το χρήμα, τη χλιδάτη ζωή, την ευκαιρία να πουλήσουν μούρη. Όλα αυτά απέχουν όμως από την πραγματική ζωή. Ένας άλλος, τραγουδιστής επίσης, είχε πει έναν απίστευτο στίχο ενός ποιητή: εμείς τραγουδάμε όχι για να ξεχωρίσουμε από τον κόσμο, αλλά για να τον ενώσουμε. Μεγάλη λοιπόν η διαφορά. Το να ονειρεύεσαι να γίνεις τραγουδιστής, ηθοποιός, μουσικός κ.τ.λ. δεν είναι κακό. Το να ονειρεύεσαι να γίνεις το παραπάνω για προσωπικό όφελος μόνο είναι πολύ μεγάλο.

Όλα αυτά όμως σβήνουν και την απλότητα που μας περιβάλλει. Και γυρίζω λοιπόν τώρα στην αρχική μου σκέψη. Δεν πρέπει να νομίζουμε ότι μόνο η δημοσιότητα, τα χρήματα, η δόξα γεμίζουν τη ζωή μας, αλλά η καθημερινή επαφή με τους συνανθρώπους μας, μια όμορφη μέρα ή ένα γεμάτο φεγγάρι, τα λουλούδια στη γλάστρα, ένα καλό βιβλίο, μια όμορφη σκέψη για κάποιον, ένα φιλί, ένα γλυκό χάδι. Πράγματα που, χωρίς να το καταλαβαίνουμε, τα περισσότερα κάνουν τον άνθρωπο εύδοξο και καλύπτουν το φάσμα της προσωπικής ευδαιμονίας.

Αυτή λοιπόν είναι η πραγματική ζωή μας, δε χρειάζεται να γίνουμε όλοι διάσημοι, σπουδαίοι, εύδοξοι, γνωστοί, ας γίνουν άλλοι. Αυτή λοιπόν για μας είναι η ζωή, η άλλη είναι των άλλων. Και όλα αυτά χωρίς καμιά μοιρολατρική διάθεση, απλά και μόνο γνωρίζοντας την αληθινή ζωή, τη ζωή της αυτογνωσίας.

Υ.Γ. Το δεύτερο και τελευταίο άρθρο μου σε αυτή την πολλή όμορφη προσπάθεια της σχολικής εφημερίδας. Θέλω να ευχαριστήσω τους καθηγητές που μου έδωσαν την ευκαιρία να εκφραστώ και τους μαθητές του σχολείου που διάβασαν τα άρθρα μου. Καλή επιτυχία σε αυτούς που δίνουν Πανελλήνιες και έχουν ένα τεράστιο άγχος (όπως και εγώ) και σε όλους τους μαθητές που θα δώσουν τα ενδοσχολικά μαθήματα. Καλό καλοκαίρι, καλά μπάνια, υγεία και καλά να περνάμε!

Με πολλή αγάπη
Θοδωρής Μπερκέτης
Απόφοιτος του 1ου Λυκείου Κερατσινίου

…Είμαστε αυτοί που τους μάθαμε τι θα πει δημοκρατία...

Θα έρθει στο σχολείο μας σε λίγες μέρες. Μετακόμισε πρόσφατα στην περιοχή μας. Τον έχω δει μια δυο φορές… Είναι ένα ψηλόλιγνο παλικαράκι, πάντα χαμογελαστό και χωρίς ίχνος κακίας στο βλέμμα του. Τα σχόλια έχουν ήδη αρχίσει. Αναρωτιέμαι γιατί τον κοροϊδεύουν. Ίσως επειδή είναι Ρώσος. Ίσως επειδή είναι καινούριος στο σχολείο ή, ακόμα, διότι είναι πολύ αισιόδοξος και χαμογελάει πάντοτε…. Εμείς δεν τα δεχόμαστε αυτά… Αν δεν είναι σαν και εμάς, μίζερος και εκδικητικός, δεν θα επιβιώσει. Θα μιλάει σε όλους, όμως δεν θα του απαντάει κανείς. Ύστερα θα ακούμε και αυτά που θα λένε η μητέρα σου, η μητέρα μου και σε μια δεκαετία θα λέω και εγώ για την μητέρα αυτού του παιδιού. «Ήρθαν οι Ρωσίδες να μας πάρουν τους άντρες μας… άντε, οι σπιτωμένες».Στο τέλος μιλάμε για ευγενή αισθήματα: ισότητα, ελευθερία, αδελφότητα. Αλλά ο Αλβανός είναι κλέφτης και πρέπει να διωχτεί, ακόμα κι αν το διαμέρισμα που μένεις το έχτισε εκείνος και τον προτίμησες γιατί ήταν πιο φτηνός. Ο Πόντιος είναι χαζός. Η Ρωσίδα ιερόδουλη. Ο Τούρκος βάρβαρος, φονιάς. Κι ο Έλληνας;…Α! Όλα κι όλα!!!...Ο Έλληνας δίδαξε πολιτισμό…Εσύ κι εγώ είμαστε απόγονοι του Πλάτωνα και του Περικλή…Είμαστε ξεχωριστοί από κάθε άλλο λαό…Είμαστε αυτοί που τους μάθαμε τι θα πει δημοκρατία…

Πετρακάκη Μαρία – Άννα, Β2

CHAMPIONS' LEAGUE
Ένα ΚΥΠΕΛΛΟ με ξεχωριστή ΙΣΤΟΡΙΑ!

Γιάννης Κούζηλος, Γ3

Είναι το κύπελλο που όλοι θέλουν. Αυτό που επιθυμούν να έχουν στο βιογραφικό τους. Να περηφανεύονται πως κάποια μέρα το σήκωσαν ψηλά.

Δυστυχώς, καμιά ελληνική ομάδα μέχρι σήμερα δεν έχει καταφέρει να φέρει το τρόπαιο του πρωταθλητή Ευρώπης στη χώρα μας, ωστόσο το πολυπόθητο κύπελλο βρέθηκε στην Ελλάδα για σχεδόν 2 μήνες. Η πρώτη εμφάνισή του πραγματοποιήθηκε λίγο πριν την κλήρωση της προημιτελικής και της ημιτελικής φάσης, που έγινε στο Μέγαρο Μουσικής, στις 9 Μαρτίου. Οι άνθρωποι της περσινής νικήτριας του Champions League, F.C. Barcelona, παρέδωσαν στο δήμαρχο Αθηναίων, Νικήτα Κακλαμάνη, το λάφυρο από τον περσινό τελικό του Παρισιού.

Το τρόπαιο, που φιλοξενείται από τη χώρα μας κάνοντας μία μικρή περιοδεία σε κάποιους νομούς, βρίσκεται στην έκτη κόπια του και διαφέρει σημαντικά από το πρώτο. Εκείνο είχε διαφορετικό σχήμα και ονομαζόταν «Κύπελλο Equipe», για να τιμηθεί ο Γκαμπριέλ Ανό, ο οποίος εμπνεύστηκε τη διοργάνωση που θα άλλαζε τον κόσμο.

Η ισπανική Real Madrid C.F. το κατέκτησε πέντε συνεχείς φορές και με την έκτη επιτυχία της, το 1966, η UEFA αποφάσισε να της το δώσει για πάντα. Στην αίθουσα τροπαίων του «Σαντιάγκο Μπερναμπέου» μια γωνιά είναι αφιερωμένη σ' αυτήν την ΚΟΥΠΑ, που ξεχειλίζει ιστορία και θυμίζει πάντα εκείνη την ομάδα του Αλφρέντο ντι Στέφανο, του Φέρεντς Πούσκας και του Χέντο.

Το κύπελλο, με τη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα, έκανε… ντεμπούτο το 1967. Ο γενικός γραμματέας της UEFA, Χανς Μπάγκεντερ, σκέφτηκε πως ο σπεσιαλίστας Ελβετός χρυσοχόος από τη Βέρνη, Χανς Στάντελμαν, θα μπορούσε να σχεδιάσει ένα τρόπαιο αντάξιο της μεγαλοπρέπειας του θεσμού. Το ύψος του φτάνει τα 62 cm, ζυγίζει 7,5 κιλά και στοίχισε 10.000 ελβετικά φράγκα. Σήμερα υπολογίζεται πως η αξία του φτάνει τα 3.000.000 €.

Η σκοτσέζικη Celtic έγινε το 1967 η ομάδα που το κατέκτησε, όντας η πρώτη που έβαλε τέλος στο σερί των Λατίνων. Μέχρι τότε, είτε ισπανικά είτε ιταλικά είτε πορτογαλικά ήταν τα μάτια που φλέρταραν ασύστολα μαζί του.

Από τότε άλλαξαν τα πράγματα και ήρθε η πρώτη φορά που ακόμα ένα αυθεντικό κύπελλο θα έφευγε οριστικά για κάποιο μουσείο. Ο Άγιαξ του Κρόιφ, με τις συνεχείς κατακτήσεις μεταξύ 1971-1973, μπόρεσε να το τοποθετήσει, μόνιμα πια, στην τροπαιοθήκη του μουσείου του Άμστερνταμ.

Αμέσως μετά, η Μπάγερν του Μπεκενμπάουερ και του Μίλερ, με ισάριθμες νίκες μεταξύ 1974-1976, ανάγκασε του ανθρώπους της UEFA… να τρέχουν για μία ακόμη παραγγελία!

Το τέταρτο κατά σειρά κύπελλο άντεξε πιο πολύ: μέχρι το 1994, όταν η ιταλική A.C.Milan, στον τελικό της Αθήνας στο Ο.Α.Κ.Α., με το απόλυτο 4-0 επί της F.C. Barcelona, έφτασε τις 5 κατακτήσεις. Έτσι και εκείνη πήρε στα γραφεία της ένα αυθεντικό σουβενίρ για τη μεγάλη πορεία και την ξεχωριστή συμβολή της σ' αυτή τη διοργάνωση!

Η 5η έκδοσή του κατέληξε στις εγκαταστάσεις του «Ανφιλντ», στην Αγγλία, μετά την επική κατάκτησή του από την Liverpool F.C., το 2005, επί της A.C. Milan

Λίγκα … η άσχημη!!!

Περίπου ένα μήνα έλειψε η μπάλα από τα ελληνικά γήπεδα. Κάτι που κανονικά θα έπρεπε να σημαίνει ότι η επανέναρξη της Σούπερ Λίγκα, στα μέσα Απριλίου, έχει προκαλέσει μια ευχάριστη αδημονία στους φιλάθλους, ευχαρίστηση που τα ματς άρχισαν ξανά, προσμονή και αγωνία για το τι θα κάνουν οι αγαπημένες ομάδες τους στη συνέχεια και στο τέλος του πρωταθλήματος. Έτσι ακριβώς δεν είναι τα πράγματα, αγαπητοί ποδοσφαιρόφιλοι; Έτσι θα ήταν σε κανονικές συνθήκες. Μόνο που οι συνθήκες δεν είναι και τόσο … κανονικές, αν κρίνουμε από το ίδιο το – μη – συναίσθημα που προκαλεί η Σούπερ – τρομάρα της! – Λίγκα σε οπαδούς όλων των χρωμάτων.

Ακόμα και οι πλέον φανατικοί έχουν ξενερώσει με τον τρόπο που αντιμετωπίζονται από παράγοντες και πολιτεία μετά τα επεισόδια της Παιανίας.

Οι πιο ψύχραιμοι αναζητούν κίνητρο και δεν το βρίσκουν, διότι, όπως πολλοί περιμέναμε, πριν ακόμα από τη σέντρα της Σούπερ – ο Θεός να την κάνει – διοργάνωσης, ολόκληρη η εξέλιξή της - πλην ελαχίστων εξαιρέσεων - στάθηκε προδιαγεγραμμένη, προβλέψιμη και «άνοστη». Και άντε να βρουν το κουράγιο να παρακολουθήσουν τις ομάδες τους οι οπαδοί, που αγωνιούν ήδη για τις μεταγραφές της επόμενης σεζόν, όχι γιατί τους νοιάζει και πολύ στην πραγματικότητα, αλλά γιατί δεν έχουν τίποτα καλύτερο να ενδιαφερθούν.

Αν μας θυμίζει κάτι το φετινό πρωτάθλημα, είναι τη «Μαρία την άσχημη». Μια απροσάρμοστη, αλλοπρόσαλλη, αντιαισθητική και εξωπραγματική ηρωίδα, που αλλού πατάει κι αλλού βρίσκεται, είναι απολύτως βαρετή και απρόβλεπτη και προσπαθεί να στηριχθεί σε έννοιες, όπως «καρδιά» και «αγάπη» (για τη φανέλα …).

Γιάννης Κούζηλος, Γ3

Εκδρομή στο Ναύπλιο και στην Αρχαία Επίδαυρο

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά οι «***Φίλοι της Επιδαύρου»*** του 1ου Λυκείου Κερατσινίου, σχεδιάζουν να παρακολουθήσουν μία παράσταση αρχαίου θεάτρου στην Επίδαυρο. Οι εξορμήσεις αυτές γίνονται στο πνεύμα μιας μεγάλης παρέας, που αποτελείται από μαθητές και μαθήτριες, φίλους και φίλες αυτών, γονείς, κηδεμόνες και γνωστούς, απόφοιτους και καθηγητές του σχολείου μας. Αποτελείται, δηλαδή, από όλους εκείνους που τους αρέσει το θέατρο ή έχουν την περιέργεια και θέλουν να παρακολουθήσουν μία παράσταση στην Επίδαυρο.

Σχεδιάζουμε να αναχωρήσουμε στις: **10 π.μ. το Σάββατο 30 Ιουνίου**, από το παρκάκι της Μπενάκη και Γαληνού. Μέχρι το απόγευμα – με ελεύθερο πρόγραμμα – θα γυρίσουμε στην ωραία πόλη του Ναυπλίου και το βραδάκι, όλοι μαζί, θα πάμε στην Επίδαυρο.

Το έργο που θα παρακολουθήσουμε είναι ένα από τα κορυφαία έργα του αρχαίου θεάτρου, η γνωστή «**ΑΝΤΙΓΟΝΗ**» του Σοφοκλή, έργο που διδάσκεται η Β' Λυκείου, σκηνοθετημένο από τον Λευτέρη Βογιατζή – έναν από τους καλύτερους, κατά κοινή ομολογία, σύγχρονους Έλληνες θεατρικούς σκηνοθέτες. Η μετάφραση είναι του ποιητή Ν. Παναγιωτόπουλου, το ρόλο της Αντιγόνης ενσαρκώνει η Α. Μουτούση, ο Ν. Κουρής είναι ο Αίμων, ενώ στο ρόλο του Κρέοντα θα δούμε τον Λ. Βογιατζή.

Η τιμή συμμετοχής κατά άτομο είναι 20 € και περιλαμβάνει το εισιτήριο του θεάτρου και όλες τις μετακινήσεις με πούλμαν. Όσοι θέλουν να πάρουν μέρος σε αυτή την εκδρομή, θα πρέπει, το αργότερο μέχρι την Παρασκευή 22 Ιουνίου, να δηλώσουν συμμετοχή και να πληρώσουν το αντίστοιχο ποσό στους/στις καθηγητές/καθηγήτριες: Βαρθαλίτου, Διαμαντίδου, Ζερβουδάκη, Ιγνατιάδη και Παππά.

Μαθαίνοντας αρχαία ελληνικά και λατινικά στο Παρίσι

Ο Ωγκυστέν ντ' Υμιέρ διδάσκει αρχαία ελληνικά σ' ένα γαλλικό λύκειο στο οποίο φοιτούν τα λιγότερο προνομιούχα παιδιά της περιοχής.

Στο Μω του διαμερίσματος Σεν-ε-Μαρν, 50 από τους 350 μαθητές της δεύτερης τάξης του Λυκείου Ζαν-Βιλάρ έχουν επιλέξει ως προαιρετικό μάθημα τα αρχαία ελληνικά. Το σχολείο είναι από τα λιγότερο επιτυχημένα της Γαλλίας, με ποσοστό επιτυχίας μόλις 65% στο μπακαλορεά, το εθνικό απολυτήριο, πράγμα που σημαίνει ότι οι περισσότεροι θα θεωρούσαν τη διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών περιττή πολυτέλεια.

Όμως ο Ωγκυστέν ντ' Υμιέρ έκανε ένα άλμα προς τα εμπρός στοχεύοντας ψηλά. Και φαίνεται πως τα κατάφερε, αφού οι μαθητές του «σκίζουν». Στην εποχή των SMS, αυτοί γράφουν σωστά λέξεις δύσκολες, όπως polytheisme (πολυθεϊσμός), και ξέρουν την ετυμολογία λέξεων όπως architecte (αρχιτέκνονας). **Κι αυτό χάρη στη βούληση ενός δασκάλου, ο οποίος αποφάσισε πως το γεγονός ότι ένα παιδί γεννιέται στα υποβαθμισμένα προάστια, δεν πρέπει να είναι αναγκαστικά μοιραίο για την εκπαίδευσή του.**

Κάθε χρόνο, ο Ωγκυστέν και οι καλύτεροι πρώην μαθητές του στα αρχαία ελληνικά και τα λατινικά περιοδεύουν τα λύκεια της περιοχής για να πείσουν μαθητές να επιλέξουν το μάθημα των ελληνικών. Όχι με ωραία λόγια, αλλά με συγκεκριμένα επιχειρήματα, εξηγώντας τους πως οι νεκρές γλώσσες είναι χρήσιμες και θα τους βοηθήσουν.

«*Είμαστε σας εσάς*», λένε στους μαθητές, ως επί το πλείστον παιδιά μεταναστών, «*και χάρη στις αρχαίες γλώσσες καταφέραμε να αναδειχθούμε και να ζήσουμε καλύτερα απ' ό,τι οι γονείς μας*». «*Όταν άρχισα να σπουδάζω νομικά, κατάλαβα, χάρη στα ελληνικά, τις αρχές της αθηναϊκής δημοκρατίας*», λέει ο Λωράν. «*Στην Ιατρική, τα ελληνικά μού επέτρεψαν να απομνημονεύσω τις πιο περίπλοκες λέξεις*», λέει ο Ντούνυα. «*Στο πρώτο έτος, ήμουν η μόνη που ήξερε πότε πέθανε ο Σωκράτης, χάρη στα ελληνικά. Οι Παριζιάνοι είχαν μείνει μ' ανοιχτό το στόμα*», προσθέτει η Μάντλυ. «***Τα αρχαία ελληνικά και τα λατινικά μ' έκαναν να αγαπήσω την κουλτούρα, άρα και τη συζήτηση. Στο Παρίσι, είναι ένα τεράστιο συν***», τονίζει η Μούνα.

Όταν ο Ωγκυστέν άρχισε να εργάζεται στο Λύκειο Ζαν-Βιλάρ, το 1995, στο τμήμα αρχαίων ελληνικών της Β΄ Λυκείου ήταν γραμμένοι μόλις έξι μαθητές. Φέτος είναι 50. **Άραγε η εκμάθηση των ελληνικών κάνει καλούς τους μαθητές ή μήπως τους καλούς μαθητές ελκύουν τα ελληνικά; Ουδείς γνωρίζει.** Το μόνο σίγουρο είναι πως εδώ και δέκα χρόνια, στο Λύκειο Ζαν-Βιλάρ, λιγότεροι από το 10% των μαθητών μαθαίνουν αρχαία ελληνικά και λατινικά, όμως οι μαθητές αυτοί αντιστοιχούν σε περισσότερους από τους μισούς εκείνων που αποφοιτούν με «λίαν καλώς» και με «άριστα». Τα ελληνικά ξυπνούν την περιέργειά τους για τις λέξεις εξηγούν οι καθηγητές των φιλολογικών μαθημάτων. Όπως σχολιάζει η «Λε Μοντ», «ο Ομηρος αλλάζει τη ζωή τους».

Πηγή: Γιώργος Αγγελόπουλος – Εφημερίδα ΝΕΑ

Διαβάσαμε και προτείνουμε

«Γυναίκα από βελούδο»

Συγγραφέας: **Φρέντυ Γερμανός** - Εκδόσεις: Καστανιώτη - Χρονολογία έκδοσης: 1999

Το βιβλίο «Γυναίκα από βελούδο» αποτελεί ένα ιστορικό μυθιστόρημα που προτείνεται για ηλικίες άνω των 14 ετών.

Η ζωή της Σοφίας Τρικούπη, της «γυναίκας από βελούδο», μοιάζει με σενάριο – όπως άλλωστε συμβαίνει με τη ζωή κάθε μεγάλης ντίβας. Μεγαλωμένη στους ανθισμένους κήπους του Μπάκιγχαμ, κάτω από το στοργικό βλέμμα της βασίλισσας Βικτωρίας, γνώρισε πολύ νωρίς όλα τα διάσημα ονόματα του αιώνα της, τον Βίσμαρκ, τον Ντισραέλι, τον Τένυσσον, τον Κάιζερ, τον τσάρο Νικόλαο – ακόμα και τον Ανδρέα Κάλβο, που ζούσε τότε στην Αγγλία. Αργότερα, στην Αθήνα του 1880, βρέθηκε ανάμεσα σε δυο αιχμηρές συμπληγάδες: την αφοσίωσή της για τον αδελφό της, το Χαρίλαο Τρικούπη, και τον έρωτά της για τον ανελέητο αντίπαλό του, το Θεόδωρο Δεληγιάννη. Το βελούδο, όμως, δεν ξέφτισε. Ήταν πάντα η περήφανη ντίβα. Την πολιορκούσαν όλοι οι διάσημοι εραστές της εποχής, από τον Γεώργιο τον Α΄ μέχρι τον Αχιλλέα Παράσχο και τον Εμμανουήλ Ροΐδη. Όμως εκείνη έμεινε πιστή, ως το τέλος της ζωής της, στο μεγάλο έρωτα, τον «πικρό έρωτα», όπως συνήθιζε να λέει στα γεράματά της.

Απόσπασμα: «Ένα απόγεμα του 1894 η Σοφία Τρικούπη θα συναντήσει τυχαία στο Ζάππειο τον Δεληγιάννη. Είναι μια από κείνες τις μωβ ώρες, που κρύβουν καμιά φορά μέσα τους το Ζάππειο και η ζωή. Κάνουν να προσπεράσουν ο ένας τον άλλο, ύστερα σταματάνε κι οι δυο το ίδιο ξαφνικά. Τους χωρίζουν τριάντα δυο χρόνια απ' την πρώτη τους συνάντηση στο Λονδίνο. Τριάντα δυο χρόνια ή τριάντα δυο αιώνες; Η Σοφία προσπαθεί, μεσ' απ' το θαμπόγυαλο του χρόνου, να βρει κάτι απ' το αρσενικό ζώο που είχε γδάρει με τα νύχια του τη νιότη της – κάτι απ' το γνώριμο σκληρό πρόσωπο, κάτι απ' το φλογερό βλέμμα. Δεν βρίσκει τίποτε.

Ο Δεληγιάννης την κοιτάζει κι αυτός με τον ίδιο τρόπο. Θα πρέπει να ψάχνει κι εκείνος. Άδικο πράγμα, δυο γέροι που αγαπήθηκαν κάποτε, να σκουντουφλάνε τώρα ο ένας πάνω στον άλλο, έτσι ξαφνικά, χωρίς βοήθεια από πουθενά – χωρίς σενάριο και χωρίς σκηνοθέτη.»

Σουλτάνα – Τατιανή Τύρου, Α4

Σας προτείνουμε ακόμη δύο βιβλία που διαβάσαμε και μας άρεσαν...

Το πρώτο είναι «Τα κουάρξ, τα κβάντα, οι χορδές και ο Θεός», του Χ. Γεωργούση. Το βιβλίο αυτό με απλά λόγια μας μιλάει για τη νέα επιστημονική γλώσσα, δηλαδή για τα κρυπτόνια, νετρίνια και τα ταχυτόνια. Ο συγγραφέας μας προσφέρει έναν οδηγό που ακόμη και ο άσχετος θα προσανατολιστεί στις καινούργιες κατακτήσεις της επιστήμης.

Το δεύτερο είναι το «Σουέλ» της Γ. Καρυστιάνη. Ένα δυνατό βιβλίο, καλογραμμένο και με όμορφες εικόνες για τους ανθρώπους της θάλασσας και τη σιωπηλή τους πορεία.

9, 10 και 11 του Μάρτη

Πήγαν τριήμερη σχολική εκδρομή στη Σύρο, περπάτησαν στα όμορφα δρομάκια με τα νεοκλασσικά κτίρια, επισκέφτηκαν παραδοσιακό εργαστήρι όπου κατασκευάζονται λουκούμια και χαλβαδόπιττες, είδαν το νεοκλασσικό κτίριο του Δημαρχείου, το θέατρο της Σύρου, που είναι πανομοιότυπο με την Σκάλα του Μιλάνου, βρέθηκαν στην κατώγα του Λιλή όπου πρωτοτραγούδησε ο Μάρκος Βαμβακάρης

Άφησαν πίσω τους τα πολλά μποφώρ, με τα οποία ταξίδεψαν, και κράτησαν τις γλυκύτατες αναμνήσεις τόσο των επισκέψεων όσο και της ομαδικότητας που βίωσαν.

Οι συνοδοί καθηγητές ήταν ο κ. Κάρτου,ο κ. Σούλιος και η κ. Τράμπα.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Συμμετείχαμε στο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Διηγήματος με ελεύθερο θέμα, που προκήρυξε η βιβλιοθήκη «Καίτη Λασκαρίδη».

Το διήγημα έγραψε η μαθήτρια του τμήματος Β3, ***Σίμπα Θεοδώρα.***

Της ευχόμαστε καλή επιτυχία!!

Το σχολείο έρχεται!

Πήγαμε, ρωτήσαμε και μάθαμε. Πήγαμε λοιπόν στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων και ρωτήσαμε τι γίνεται με το καινούργιο κτίριο του 1ου Λυκείου Κερατσινίου. Και η Διεύθυνση Μελετών Συμβατικών Έργων μάς απάντησε πως η οικοδομική άδεια έχει βγει, έγινε κατοχύρωση της δημοπράτησης και μένει μόνο να περάσει η πρόταση για το έργο αυτό από το αντίστοιχο Ελεγκτικό. Από ό,τι μας είπαν, η υπόθεση του Σχολείου μας, τουλάχιστον στα χαρτιά, με μια μικρή μόνο καθυστέρηση, προχωρεί κανονικά και το έργο θα ξεκινήσει γύρω στο Σεπτέμβριο, με υποχρέωση του εργολάβου να το παραδώσει το αργότερο σε 730 μέρες.

Υπολογίζουμε δηλαδή, αν όλα πάνε καλά, το Σεπτέμβριο του 2009, να μας έχουν παραδώσει το καινούργιο κτίριο του 1ου Λυκείου Κερατσινίου. Ο συνολικός προϋπολογισμός του κτιρίου είναι 5.099.150 € και χρηματοδοτείται από τον τακτικό προϋπολογισμό. Θα είναι ένα σχολείο με 12 αίθουσες διδασκαλίας, πολλά εργαστήρια, με αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, με αυλές, με γήπεδο μπάσκετ – βόλεϊ με κερκίδες, με χώρους πρασίνου και θα μπορεί να εξυπηρετεί 360 μαθητές. Την ευθύνη και την επιμέλεια για την ολοκλήρωση του έργου την έχει ο ΟΣΚ. Υπενθυμίζουμε πως ο χώρος, όπου θα κατασκευαστεί το κτίριο, είναι πάνω από τα σχολεία που βρίσκονται στο ΠΡΕΣΩΦ. Ελπίζουμε αυτή τη φορά το έργο να τελειώσει στην προκαθορισμένη ημερομηνία και να μη χαθεί ξαφνικά, όπως την προηγούμενη φορά. Καλού κακού, θα παρακολουθούμε τις εξελίξεις από κοντά και ελπίζουμε το ίδιο να κάνει και η Δημοτική Αρχή, για να ελέγχει και - όπου χρειάζεται - να επεμβαίνει έτσι, ώστε να μας προκύψει ένα έργο καλό, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και παραδοτέο στην ώρα του.

Μπράβο Γιώργο!!

Ο Γιώργος Μπιτζές, μαθητής του τμήματος Α2, διακρίθηκε στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Πληροφορικής και είναι ένας από τους 8 (οκτώ) μαθητές, οι οποίοι θα στελεχώσουν τις Ελληνικές Εθνικές Ομάδες Πληροφορικής (Εθνική «Ολυμπιακή» Ομάδα και Εθνική ομάδα «βαλκανικών αγώνων».).

Ο Γιώργος θα συμμετάσχει σε προπαρασκευαστικό camp, στα τέλη Ιουνίου, στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα για τους βαλκανικούς αγώνες και την ολυμπιάδα Πληροφορικής.

Καλή συνέχεια και θερμά συγχαρητήρια!

Ο Πανελλήνιος Διαγωνισμός Πληροφορικής απευθύνεται σε μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και αφορά στην επίλυση αλγοριθμικών προβλημάτων με τη συγγραφή αντιστοίχου προγράμματος και την εκτέλεσή του από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Ο διαγωνισμός διοργανώνεται κάθε χρόνο από την Ελληνική Εταιρεία Επιστημόνων Η/Υ και Πληροφορικής (ΕΠΥ), υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

δικοί μας που ξεχωρίζουν

*Σε μία ομαδική έκθεση ζωγραφικής αποφοίτων της Σχολής Καλών Τεχνών, στη Δραπετσώνα, είδαμε έργα ενός παλιού μαθητή μας. Ο **Αντώνης Πολίτης** αποφοίτησε από το Σχολείο μας στα τέλη της δεκαετίας του '90.*

Τον συναντήσαμε στην Έκθεση και τα έργα του μας έκαναν εντύπωση. Πορτραίτα ζωγραφίζει και προσπαθεί να φαίνεται τι σκέφτεται και τι διάθεση έχει ο εικονιζόμενος. Λιτή απεικόνιση, καθαρά χρώματα, περιγραφικό σχέδιο που φέρνει λίγο προς τα κόμικς είναι τα χαρακτηριστικά που κάνουν τη ζωγραφική του ενδιαφέρουσα.

Του ευχόμαστε τα καλύτερα.

Η ανακύκλωση ήρθε στο Κερατσίνι!

Το περιβάλλον αποτελεί ρυθμιστικό παράγοντα στη ζωή του ατόμου. Είναι απαραίτητο για την επιβίωση κάθε ζωντανού οργανισμού και στενά δεμένο με την ίδια τη ζωή. Ο σημερινός άνθρωπος, όμως με τη δράση και την τακτική του, αλλοιώνει και καταστρέφει τα πάντα.

Μία βασική πηγή μόλυνσης του περιβάλλοντος αποτελούν τα απορρίμματα. Στοιβάζονται σε δρόμους, πεζοδρόμια, έξω από σπίτια και σχολεία. Ακόμη χειρότερη είναι η κατάσταση στις χωματερές, όπου τα σκουπίδια αφήνονται να αποσυντεθούν. Η δυσωδία και η μόλυνση που προκαλείται είναι φοβερή.

Μία από τις βασικές λύσεις για να σταματήσουν τα σκουπίδια να αποτελούν πηγή μόλυνσης είναι η ανακύκλωση. Όταν οι πολίτες ανακυκλώνουν τα απορρίμματα, σώζουν το περιβάλλον και κατά συνέπεια την ίδια τη ζωή. Με την αξιοποίηση και εκμετάλλευση των σκουπιδιών αποφεύγεται η σπατάλη πρώτων υλών, ενώ θα μπορούσε να επωφεληθεί και η οικονομία του Κράτους.

Δυστυχώς στην Ελλάδα δεν είναι πολλοί οι Δήμοι που τοποθετούν ειδικούς κάδους ανακύκλωσης και ενημερώνουν τους πολίτες τους για την αξία της ανακύκλωσης. Ωστόσο, δεν πρέπει να τους βάζουμε όλους στο ίδιο τσουβάλι. Πρόσφατα, είδαμε στους δρόμους της γειτονιάς μας κάτι μπλε κάδους απορριμμάτων. Πρόκειται για τους κάδους ανακύκλωσης.

Οφείλουμε να συγχαρούμε αυτή την προσπάθεια και ευχόμαστε όλοι οι δημότες να πιστέψουν στο ρόλο της ανακύκλωσης και να συνδράμουν όσο μπορούν στην προστασία του περιβάλλοντος.

Αξίζει τα σημειωθεί ότι το σχολείο μας ευαισθητοποιήθηκε και έχει αρχίσει να συλλέγει σε ειδικό κάδο το έντυπο υλικό που μπορεί να ανακυκλωθεί. Παράλληλα, ζητήσαμε από το Δήμο Κερατσινίου να τοποθετήσει ένα μπλε κάδο ανακύκλωσης έξω από το σχολείο, ώστε να γίνει πιο ισχυρή η προσπάθεια.

Για να διατηρηθεί το περιβάλλον που ζούμε καθαρό και για να μην αφήσουμε τη φύση να εκφυλιστεί, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη έμφαση στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως από τη φύση εξαρτάται η ύπαρξή μας και είναι παράλογο να θέλουμε να εξοντώσουμε την ίδια τη ζωή...